

Publicerad 2010-06-09 00:03 av anits
ett minne som kom när ett glas föll i golvet

GLASEN

jag minns glasen som vi fick
som bröllopgåva

Jag minns hur alla sa att det
var bra glas, dom bästa som
fanns

Glas som inte kunde gå sönder

Glas som tålde vad som helst
tappade i golvet, och om skulle
hålla

Så var det en dag, du skulle
bevisa hur bra dom var

En kanna saft bars ut, dom bra
och fina glasen var med

Det hade varit en varm dag

Alla som var med den dagen
i hö bärgningens tiden, var
törstiga

Vi drack saft ur glasen, ställde
tillbaka dom på brickan

Då fick du din snilleblix, satte
alla glasen i varandra, petade
till på det understa

Resultatet blev, alla föll till marken
och av dom bra och fina glasen
blev det bara smulor

Det lät som explosion, när dom
föll till marken, just på den platsen

kunde ingen gå barfota den sommaren

Det var ett evigt sopande, för att
få upp allt glas, det var svårt, mycket
svårt

Du reagerade som vanligt, med ditt
nervösa skratt, när det inte blev som
du ville, tänkte och trodde

anits 8 juni 2010

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren anits med Poeter.se id #21162 innehar upphovsrätten